

Trenutno ali trajno?

Zdenko Vrdlovec

Ne le, da je dolgočasno, zdaj je tudi že nesmiselno še kaj premlevati o Filmskem skladu, tako dolgočasno kot nesmiselno pa je zato, ker je dejansko stanje tako obupno – obupno glede možnosti realizacije (in celo samega začetka realizacije) letošnjega filmskega programa.

Filmski sklad se je namreč znašel v položaju, v katerem ima kar dva letošnja programa, obenem pa nobenega. Eden je tisti, ki ga je pred dobrim mesecem dni sprejela in potrdila slovenska vlada, drugi pa tisti, ki ga je že oktobra lani predlagala tedanja direktorica sklada Irena Ostrouška. Kako je vendar mogoče, da sta lahko »v igri« oba programa, saj je bila tedanja direktorica odstavljena prav zaradi svojega predloga filmskega programa, medtem ko je prvega sprejela sama vlada? To je postalo mogoče, ko se je glede odstavitve nekdanje direktorice izkazalo, da je nezakonita, in ko se je tudi glede programa, ki ga je pripravil v. d. direktorja sklada Stane Malčič in sprejela vlada, izkazalo enako, namreč da je nezakonit.

Filmski sklad kot javni sklad lahko oblikuje filmski program le tako, kot to predpisuje področna zakonodaja, torej prek javnega natečaja in na podlagi pravilnika o merilih in kriterijih za izbor projektov in programov. Če je skladov filmski program oblikovan kako drugače, je nezakonit. Takšen »drugačen« oziroma nezakonit program je – kot je že prav dolgočasno ponavljati – uspela pripraviti uprava sklada za časa vedejevstva Staneta Malčiča, sestavljen pa je bil iz treh projektov, ki so bili sicer prijavljeni na javni natečaj za leto 2007, vendar niso dosegli zadostnega števila točk, in dveh projektov, ki sploh nista bila prijavljena na javni natečaj.

Da je ta program nezakonit – kot so opozarjali že na nacionalnem svetu za kulturo in kot je nazadnje presodila odvetniška pisarna, ki jo je najel v. d. direktorja sklada Denis Miklavčič – pa ne pomeni le tega, da je retrospektivno postal veljaven program odstavljene direktorice, ki ga je njen vedejevski naslednik brez obrazložitve in samovoljno zavrzel. To namreč pomeni tudi to, da bi vsak od »neupravičeno neizbranih nosilcev projektov« (kot se glasi pravna formulacija) zoper Filmski sklad lahko vložil ustrezne odškodninske zahteve. Seveda bi se to lahko zgodilo le v primeru, če bi uprava Filmskega sklada zavrnila sofinanciranje projektov, ki so lani izpolnili vse pogoje skladno z razpisno dokumentacijo, in namesto njih podpisala pogodbe z nosilci projektov iz »Malčičevega« oziroma sprejetega programa. Za kaj takega pa spet ni prav veliko možnosti, a ne le zato, ker »noben direktor, ki res skrbi za zakonito poslovanje«, takšnega programa ne more realizirati, kot je Denis Miklavčič pisal ministru za kulturo, marveč že enostavno zato, ker na skladu ni nikogar, ki bi imel izpit iz upravnega postopka, kar pomeni, da ta ustanova ne more izvajati upravnih postopkov, objavljati javnih natečajev in izdajati odločbe o realizaciji programa. Filmski sklad je, skratka, opravično nesposoben, kar je prav tako zasluga vedejevstva Miklavčičevega predhodnika Staneta Malčiča, ki ni objavil razpisa za delovno mesto vodje pravne službe.

Vse tako kaže, da bo letošnje leto minilo brez subvencionirane filmske produkcije. Združenje producentov o tem niti več ne dvomi. Edino vprašanje je to, ali je takšna prekinitev skladovsko sofinancirane filmske produkcije le »muha enoletnica« ali pa bo postala trajna rešitev.